

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 1006: Có Thể Thấy Muôn Vạn Sự Tướng Ở Thế Gian Và Xuất Thế Gian, Cái Gọi Là Chư Pháp Ấy, Rốt Cuộc Chẳng Có Sự Vật Nào Khác

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 087)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Có thể thấy muôn vạn sự tướng ở thế gian và xuất thế gian, cái gọi là chư pháp ấy, rốt cuộc chẳng có sự vật nào khác, chỉ là nhân quả, quả nhân nối tiếp không dứt, hiển hiện và biến huyền trong tâm trí của chúng sanh mà thôi.】

Câu nói này quả thực đã dùng một lời để chỉ rõ chân tướng của thế gian và xuất thế gian, hay chúng ta thường nói là chân tướng y chánh trang nghiêm của mười pháp giới. Chân tướng y chánh trang nghiêm của mười pháp giới là gì? Chính là câu nói này. Bình thường chúng ta hay nói “tướng tượng tục của nghiệp nhân quả báo sanh diệt chín trăm lần trong một sát na”, cùng với câu này là đồng một ý nghĩa, chính là nói về điều này. Cho nên, làm gì có cái gì là chân thật? Làm gì có cái gì là thật có? Trong hết thấy muôn hình vạn tượng này, quý vị vẫn còn muốn chấp trước, vẫn còn muốn đạt được, đó quả thực là vọng tưởng, hoàn toàn không có chuyện đó.

Thực sự phải ghi nhớ, “tam tâm” năng đắc vốn chẳng thể được, “chư pháp” sở đắc cũng chẳng thể được, cả trong lẫn ngoài đều không thể được, như thế tâm chúng ta mới thanh tịnh. Buông xả vạn duyên, một vọng niệm cũng không sanh, thân tâm thanh tịnh, có như thế mới thâm nhập được vào cảnh giới mà chư Phật, Bồ Tát đã chứng đắc. Phạm phu tu hành, đừng nói là không thể chứng quả, ngay cả khai ngộ cũng chẳng có được mấy ai. Lại chưa cần bàn tới khai ngộ, người có công phu hơi đắc lực một chút thôi cũng đã không nhiều, nguyên nhân này là do đâu? Căn bệnh nằm ở chỗ nào? Chính là vì không biết được chân tướng của vũ trụ nhân sanh, không biết được sự thật về y chánh trang nghiêm của mười pháp giới, cứ tưởng rằng những giả tượng này là thật có, rồi từ trong đó mà khởi lên vọng tưởng.

Vọng tưởng là gì? Tham, sân, si, mạn, đó chính là vọng tưởng. Trong kiến tư phiền não, nó chính là tư hoặc. Đã khởi lên phiền não, vậy phiền não là gì? Là hoạn đắc hoạn thất (lo được lo mất). Thuận theo ý mình thì nhất định mong cầu cho bằng được; không thuận theo ý mình thì nhất định muốn gạt bỏ nó đi, như thế liền sanh phiền não. Phiền não là từ đó mà ra, đâu biết rằng thấy đều là một bề rỗng không! Chư Phật, Bồ Tát dùng tuệ nhãn nhìn thấy những sự thật này, liền nói rằng những người đó gọi là “kẻ đáng thương xót”, thật đáng thương thay! Nếu là sự thật thì chẳng có gì đáng thương, nhưng vì không phải là sự thật, tất cả đều đang nằm mộng, lại lấy cảnh mộng làm thật, như thế mới gọi là đáng thương xót.

Câu nói này thực sự nói vô cùng hay, chúng ta hãy niệm lại một lần nữa: “Muôn vàn sự tướng ở thế gian, xuất thế gian, cái gọi là chư pháp ấy, rốt cuộc chẳng có sự vật nào khác, chỉ là nhân quả, quả nhân nối tiếp không dứt”. “Không dứt” ở đây chính là tướng tương tục. Thế nhưng quý vị cần phải biết, đó là tướng tương tục của chín trăm lần sanh diệt trong một sát na. Quý vị thấu hiểu được sự thật này thì mới có thể buông xả, quý vị mới chịu buông xả. “Hiện hiện và biến huyễn trong tâm trí của chúng sanh mà thôi”, đây quả thực là chân tướng y chánh trang nghiêm của mười pháp giới.